

Sygn. akt V U 178/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Marta Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 stycznia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 178/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 13 stycznia 2017r., znak (...) - po rozpatrzeniu wniosku z dnia 05 grudnia 2016r. odmówił wnioskodawcy Z. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1 w zw. z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, że wnioskodawca- na dzień wejścia w życie wyżej wskazanej ustawy tj. na 01 stycznia 1999r. nie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych .

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku Z. K. udowodnił jedynie 15 lat 10 miesięcy i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych .

W odwołaniu od powyższej decyzji ZUS wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury, podnosząc, iż wszystkie warunki do przyznania emerytury spełnił na dzień 31 grudnia 2008r.

Zdaniem wnioskodawcy we wskazanej dacie udokumentował okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 26 lat, w tym 23 lata i 7 miesięcy okresu pracy górniczej wykonywanej pod ziemią .

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. wnioskodawca sprecyzował żądanie odwołania w ten sposób, że domagał się przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej . Wnioskodawca wskazał ,iż

zgodnie z dyspozycją art. 46 powołanej ustawy wydłużony został okres składkowy do 31 grudnia 2008r. (karta 14 e-protokół z dnia 26 kwietnia 2017r. 00:02:50 – 00:06:55 i 00:08:19 i następ.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie ,
podtrzymując w całości argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji .

W piśmie procesowym z dnia 11 maja 2017r. organ rentowy - odnosząc się do stanowiska wnioskodawcy sprecyzowanego na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. - wskazał , iż Z. K. na dzień 31 grudnia 2008r. udokumentował staż ogólny (okresy składkowe i nieskładkowe) w łącznym wymiarze 25 lat 11 miesięcy i 1 dnia , w tym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przepracował ubezpieczony pod ziemią pełne 22 lata. Zatem – w ocenie organu rentowego - na podstawie art. 39 ustawy emerytalnej wiek emerytalny dla Z. K. obniżony jest o 11 lat i wynosi 54 lata .

Wnioskodawca nie nabył prawa do emerytury na podstawie art. 46 w zw. z art. 39 ustawy emerytalnej ,gdyż w dniu 31 grudnia 2008r. osiągnął wiek (...) lat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. K. urodził się (...)

Na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 15 lat, 10 miesięcy i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Na dzień 31 grudnia 2008r. ubezpieczony udokumentował staż pracy w wymiarze 25 lat 11 miesięcy i 1 dnia .

Na dzień 31 grudnia 2008r. wnioskodawca udokumentował pełne 22 lata pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

dowód :

akta emerytalne wnioskodawcy .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym (Dz.U. z 2016r., poz. 887) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 39 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. 01 stycznia 1999r. osiągnęli : okres składkowy i nieskładkowy , o którym mowa w art. 27 (co najmniej 25 lat dla mężczyzn) i co najmniej 5-letni okres pracy górniczej , o której mowa w art. 50c ust.1 , wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

Wiek emerytalny 65 lat obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy nie więcej jednak niż o 15 lat .

Z analizy akt ubezpieczeniowych wynika ,iż organ rentowy w zaskarżonej decyzji prawidłowo ustalił okresy składkowe i nieskładkowe wnioskodawcy liczone na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej - w łącznym wymiarze 15 lat 10 miesięcy i 17 dni . Zatem Z. K. nie spełnił warunku określonego w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 39 ustawy emerytalnej posiadania co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dniu 01 stycznia 1999r. tj. w dacie wejścia w życie ustawy emerytalnej .

Wnioskodawca w złożonym w niniejszej sprawie odwołaniu nie kwestionuje ustaleń w tym zakresie . Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. wskazał ,że z uwagi na rok urodzenia (...) nie jest możliwym , aby mógł osiągnąć staż pracy 25 lat – wymagany przepisem art. 184 ustawy emerytalnej.

W złożonym odwołaniu wnioskodawca wskazał, że przysługuje jemu prawo do emerytury, gdyż wszystkie przesłanki spełnił do dnia 31 grudnia 2008r., a zatem podstawę prawną do emerytury winien stanowić przepis art. 184 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej.

Odnosząc się do stanowiska wnioskodawcy sprecyzowanego na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. wskazać należy, że art. 184 oraz art. 46 ustawy emerytalnej są to dwie odrębne autonomicznie podstawy przyznania prawa do emerytury.

W przypadku wnioskodawcy art. 184 rozpatrywany jest w związku z art. 39 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem wszystkie przesłanki enumeratywnie w nim wymienione – poza wiekiem emerytalnym – winny być spełnione do dnia 01 stycznia 1999r. Wnioskodawca nie spełnia warunku posiadania 25 stażu ogólnego liczonego na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na 01 stycznia 1999r. – na co sąd wskazywał już w niniejszym uzasadnieniu.

Z kolei art. 46 ustawy emerytalnej stanowi, że prawo do emerytury nabywają osoby, które wszystkie warunki określone m.in. w art. 39 tj. wiek emerytalny i staż emerytalny spełnią do 31 grudnia 2008r.

W tym zakresie sąd podziela w pełni stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 2016r. IUK 151/15, że "wnioskodawca, urodzony po dniu 31 grudnia 1948r. należy do tej kategorii ubezpieczonych, w stosunku do której ustawodawca, w ramach" wygaszania dotychczasowych uprawnień z uwzględnieniem zasad łagodnej ewolucji" przewidział wprowadzenie możliwości nabycia uprawnień emerytalnych na zasadach dotychczasowych, jednakże wyłącznie na podstawie szczególnych uregulowań, mających charakter przejściowy i wyjątkowy. Dał temu wyraz w art. 46 ustawy emerytalnej. Przepis ten jest przejściowy w tym sensie, że dotyczy wąskiej grupy ubezpieczonych, gwarantując im prawo do wcześniejszej emerytury, mimo, że prawo to nie jest przewidziane przez nowy system emerytalno-rentowy (także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2009r., IUK 243/08). Celem takiej regulacji jest osłabienie niedogodności wynikających z nowego systemu dla osób, które nabyły ekspektatywę emerytury w starym systemie. Takie ukształtowanie jest następstwem zaaprobowanej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego reguły, że wprowadzony ustawą emerytalną nowy system świadczeń emerytalnych przewiduje wprawdzie przejściowe utrzymanie przywilejów dotychczasowych możliwości nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, ale co do zasady odnosi się tylko do tych ubezpieczonych, którzy w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli wiek co najmniej 50 lat, a więc urodzili się nie później niż w dniu 31 grudnia 1948r. Odstępstwo od tej zasady dotyczy osób, które urodziły się w latach 1949-1968, jest zaś obwarowane kolejnymi warunkami (między innymi polegającymi na spełnieniu przesłanek nabycia prawa do emerytury do dnia 31 grudnia 2008r.) i stanowi wyraz "stopniowego wygaszania dotychczasowych uprawnień z uwzględnieniem zasad łagodnej ewolucji" (por. m.in. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 22 czerwca 1999r., K 5/99 (...) OTK rok 2000, nr 6, poz. 185)...Celami relewantnymi dla tej regulacji (art. 46) jest: urodzenie w okresie od 1949r. do 1968r., nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego oraz ukończenie wieku emerytalnego, o którym mowa" (...) w art. 39" ustawy, do końca 2008r."

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż sąd – mając na względzie powyższej przedstawione stanowisko w orzecznictwie - nie podzielił zarzutu wnioskodawcy jakoby warunek osiągnięcia wieku emerytalnego - określony w przepisie art. 46 w zw. z art. 39 ustawy emerytalnej tj. wiek 54 lat - nie musi być spełniony do dnia 31 grudnia 2008r. W ocenie sądu wszystkie warunki określone zarówno w art. 39 jak i dodatkowe warunki z art. 46 ustawy emerytalnej muszą być spełnione do dnia wskazanego w ustawie tj. do 31 grudnia 2008r.

Jak wynika z akt ubezpieczeniowych wiek emerytalny obniżony dla wnioskodawcy – na podstawie art. 39 ustawy emerytalnej - wynosi 54 lata. Tymczasem w dniu 31 grudnia 2008r. Z. K. osiągnął wiek (...) lat.

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017r. wnioskodawca zarzucił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. błędnie wyliczył okres pracy górniczej wymienionej w art. 50c ust.1, a wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym miejscu wskazać należy, że wnioskodawca wielokrotnie ubiegał się o przyznanie prawa do emerytury górniczej, a jego odwołania w tym zakresie zostały oddalone prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w Legnicy m.in. VU: 880/11,670/13. 60/15).

Biorąc pod uwagę treść przepisów powołanych w niniejszym uzasadnieniu i zakładając w sposób jedynie hipotetyczny obniżenie wieku emerytalnego o maksymalną ilość lat wskazanych w art. 39 ustawy emerytalnej tj. o 15 lat- to wnioskodawca w dniu 31 grudnia 2008r. musiałby ukończyć wiek 50 lat . Tymczasem – na co już sąd wskazywał w niniejszym uzasadnieniu- w tej dacie Z. K. ukończył jedynie (...) lat .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .